

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

est hoc vitiū. Methodius dicit propter hoc peccatum ebrietatis tandem Turcam esse venturum, &c.

CAPVT XX.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit peccatum acedia.*
2. *Quantum DEO displiceat in homine.*
3. *Quo damna sequantur ex acedia.*

1.

Cedia est lassitudo ad bonū aliquod inchoandum, vel inchoatum bonum perficiendum: contra hoc peccatum, ne Ephesijs contingeret, Paulus flectit genua ad Deum patrem, vt confirmarentur & corroborentur secundum interiorem hominem in fide, dilectione & timore Dei Eph. 3. Sic quoque orat pro Philippensib. vt charitas magis ac magis abundet in omni scientia & sensu, Philipp. 1. Sic maximè angebatur, si quis ex Corinthijs infirmus in fide fuerat, aut scandalizatus, 2. Cor. 11. hoc enim singulare est ingenium Sathanæ, vt vel bonum quod homo proponit impediatur, aut hominem in incepto bono fatiget: orandus est igitur Deus pro constantia & perseuerantia in bono. De hoc vitio dicitur Apoc. 3. Vtinam frigidus esses aut calidus: sed quia tepidus es, euomam te ex ore meo: contra hoc vitium maximè clamabat Helias propheta, 3. Reg. 18. arguens populum: Vsq̄uequò claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum: Sin autem Baal, sequimini illum: Sed populus non respondit verbū &c. Sic hodie quoq; claudicatores confundentur.

2. Secundo, admodum displicet Deo acedia: nam seruum desidem qui nō negociabatur cum pecunia Domini sui, sed ociabatur, vocat seruum inutilem, & iubet ligatum in tenebras exteriores proijci, Matthæi 25. Omnis creatura fugit peccatum acediæ. Sol, Luna & reliqua astra perficiunt suū cursum. Vndè August. dicit:

dicit: Si Sol posset loqui ad pigrū, quem manē in lecto reperit, Plus heri laboravi quā tu, currendo sine acedia, & perficiendo cursum meum, & tamen surrexi: tu adhuc dormis? Sic herbe crescunt & proficiunt de minima quantitate in maiorem: sed homo desidiosus nil proficere curat, & Salomon Prouer. 6. piger pponit animalculum minutū, nempe formicā, quod sibi prospicit de futuro, vnde extat versiculus:

Colligit in messe, quod habet formica neceffe.

Sed homo acediosus non curat nec cogitat quæ futura sunt. David quoque dicit, quomodo omnes creaturæ laudent Deū incessabiliter, Sol, Luna, stelle, montes, arbores, ignis &c. Vnde displicet maximè Deo nostra acedia, cum etiam omnes creaturæ non cessent bonum agere: quin & angeli incessabili voce Deum laudent, &c. Quare Christus iubet orare, ne fuga nostra fiat Sabbatho, id est, fuga ab operibus sanctis: aut in hyeme, id est, per amissionem charitatis erga proximum. Nam quando abundabit iniquitas, refrigeret charitas multorum. Mat. 24. Apud Hierem 40. homo maledicitur, quod opus Domini faciat negligenter, & Saluator Christus maledicit ficulneæ, non ferenti fructum Luc. 13. vbi taxantur omnes desides & acediosi, cuiuscunque etiam status sint: Episcopus negligens in officio suo, maledicitur, eò quod opus Domini (id est, Episcopatum suum) administrat negligenter, 1. Corin. 4. Maledicuntur omnes status, si officia sua negligent, & per acediam supersedeant, magistratus, rectores principes, clerici, monachi, laici, maritus, ac seruus ac Dominus: omnes enim status siue officia tã in Ecclesiastica quã in seculari politia sunt opus & ordinatio Domini. Quisquis igitur in statu vel officio suo piger & acediosus reperitur, is maledictione Domini incurrit: quare hoc dictum Prophetę de maledictione negligentium, perpendant omnes Episcopi, prelati & principes. Quod enim tanta nunc

est perturbatio in Ecclesia & tristis facies, ex nullâ alia causa venit, quàm ex negligentia & acedia Rectorum, Episcoporum & Principum, qui politias regunt, Mat. 13. cùm dormirent homines, venit inimicus homo, & superfeminavit zizania in medio tritici. Nam quandò officia commissa negliguntur, & alia curantur quæ non pertinent ad officium nostrum, fit vt in varia vitia incidamus. Daud, ipso tempore cum reges ad bella procedere oportebat, desidiosus in domo sua mansit, & in graue adulterium incidit, imò & homicidium perpetravit. Vndè enim tot adulteria & libidines in vtroq; statu, nisi ex ocio & desidia? Vndè gentilis poëta remedium dans, inquit:

Ocia si rollas periere cupidinis arcus.

Cedit amor rebus: res age, tutus eris. &c.

3. Tertiò, varia damna sequuntur hoc peccatum: nã tales desidiosi qui sic torpent in bono aliquo perficiendo, & de die in diem differunt, sæpè morte insperata præueniuntur, & illis tempus & vita subtrahitur, quandò dicunt, Cras faciam aliquid boni, cras incipiam me emendare. sed contra hoc est quod veteres in versu dixerunt:

Noli per cràs cràs, longas tibi ponere metas.

Qui non est hodiè, cràs minus aptus erit.

Vndè Christus ad quendam qui dicebat: Domine, permitte me prius sepelire patrem, & sequar te: respòdit, Sequere me, & sine mortuos sepelire mortuos suos: mortuos, id est, infideles, vt notatur Ioan. 5. Venit hora & nunc est, vt mortui, id est, infideles audiant vocem, id est, Euangelium filij Dei: & qui audierint, id est, crediderint, viuent æternaliter. Sic neminem à fide Christiana impedire debet vel mater, vel pater, vel soror, &c. Sic Christus increpauit Petrum, qui retrospectiebat & quærebat de Ioanne Euangelista dicens: Domine, hic autè quid? Christus respòdit, Quid

Quid ad te? tu me sequere, id est, Nihil te retardet vel impediatur, quin me sequaris. Vnde valdè periculosum est, bona quæ in aîo cõcepimus, de die differre in diē. sæpè enim illos cita mors præuenit, quare dicitur Eccl. 5. Ne tardes conuerti ad Dominū, & ne differas de die in diem. subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Vnde Augusti. 8. Confess. Quam diu crās? & cur non modò? quare non ex hac hora finis torporis mei? Admonet igitur Apostolus Gal. cap. 6. vt vitent hoc vitium acedia, dicens: Bonū facientes, non deficiamus: ergo dum tempus habemus, operemur bonum &c. Incitat quoq; nos ad vitandū hoc vitium promissio præmij, 1. Cor. 3. & Mat. 19. Centuplum accipiet, etiam in hac vita. Hoc est telum Sathanae, quo vulnerat multos, qui putant & dicunt, quòd nullum sit meritum bonorum operum; eum tamen Christus passionis suæ merito Spiritū & gratiam operandi bonum nobis meruit, & facit opera nostra accepta & meritoria: & circa hoc multi exciderunt à merito, & apostatârunt ex monasterijs, & alijs sua merita inuiderunt, vt inquit Ambrosius lib. 10. Epist. 82. Quare audiamus saluatorem nostrum, qui nos mōnet contra hoc peccatum acedia:

Vigilate, quia nescitis qua hora D O M I-

N V S venturus sit, Matthæi 24.

(.∴ Lucae 12. .∴)

F I N I S

C A T E C H I S M I.

O O 2 ARGV-